

Цисар Олександр Миколайович

Народився Олександр Цисар 12 вересня 1979 року в місті Городку, згодом його родина переїхала до Сатанова.

У школі він найкраще знав математику й фізику, був активним і в літературних постановках, і в художній самодіяльності. Вигадав назву шкільної команди КВК «ШИП» («Шутя играем – шутя победим»), яка стала його позивним на війні.

На війну Олександр потрапив під час другої хвилі мобілізації. Воював у районі летовища в Донецьку. Найчастіше – у другому батальйоні 93-ї бригади, у якій командував другим взводом. Побратими згадували про «мурашник», що його самотужки побудував Олександр Цисар на підступах до Донецького летовища. Щоночі тягав дерев'яні колоди, аби зробити укріплення, з якого наші військові потім контролювали територію. Завдяки йому 17-а висота стала неприступною для ворога.

Завжди усміхнений і щирий, завжди ділився останнім. Скрізь був першим, у розвідку й на складні завдання йшов сам, щоб уберегти інших. От тільки бойове завдання із застосуванням БТР не для одного: увечері 12 червня 2015 року дорогою із села Водяне до селища Опитне бронетранспортер підірвався на протитанковій міні, машина згоріла. Загинули старший лейтенант Олександр Цисар, молодший лейтенант Олег Угринович і солдат Степан Загребельний. Втрати надто болючі...

У відпустку приїхав, коли дружина народила сина Євгена. Це був єдиний раз, коли Олександр Цисар бачив свого сина. Під час відпустки постійно телефонував хлопцям на Схід, переймався, як вони без нього. Він був дбайливим командиром, турбувався про своїх підлеглих, беріг їх. Навіть віддав комусь берці, а сам був у тому взутті, у якому пішов з дому.

Рішенням дев'ятої сесії Хмельницької міської ради від 26 жовтня 2016 року за жертвність, героїзм, незламність духу в захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України Олександр Цисару присвоєно звання «Почесний громадянин міста Хмельницького».